

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 30. apríla 2013 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **L. M.** pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3To 88/2011, z 12. januára 2012 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **L. M.** **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza na hlavnom pojednávaní dňa 8. júna 2011 bol obvinený **L. M.** uznaný vinným v bode 1/ z trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 553/2002 Z. z., v bode 2/ z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. na tom skutkovom základe, že

1/ hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí **M. M.**, nar. **X.** a **D. M.**, nar. **X.** a rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. P 28/87, právoplatným dňa 16. marca 1987, bol zaviazaný prispievať na ich výživu spolu sumou 400 Kčs, vždy do 15. dňa v mesiaci do rúk matky detí **M. M.**, nar. **X.**, v období od 1. januára 1996 do 31. júla 2003 v **P.** sa plneniu vyživovacej povinnosti úmyselne vyhýbal tým, že nemal vážny záujem o prácu, nezaevidoval sa na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a nepožiadal o sprostredkovanie práce, nikde nepracoval, čím zostal dlhovať **M. M.** na dcéru **M.** za obdobie od 1. januára 1996 do 31. júla 2003 sumu 597,50 eur a na dcéru **D.** za obdobie od 1. januára 1996 do 31. augusta 1997 sumu 132,78 eur,

2/ hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojho syna M. M., nar. X. a rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. P 104/90, z 11. júla 1997, právoplatným 15. júla 1997, bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 300 Sk, vždy do 15. dňa v mesiaci do rúk matky dieťaťa H. B., nar. X., v období od 1. mája 2001 do 30. októbra 2007 v P. sa plneniu vyživovacej povinnosti úmyselne vyhýbal tým, že nemal vážny záujem o prácu, nezaevidoval sa na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a nepožiadal o sprostredkovanie práce, nikde nepracoval, čím zostal dlhovať za uvedené obdobie H. B. sumu 776,74 eur.

Prvostupňový súd obvineného podľa § 207 ods. 3, § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. odsúdil k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon trestu súd obvineného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku Okresného súdu Prievidza podal odvolanie obvinený. Krajský súd v Trenčíne uznesením, sp. zn. 3To 88/2011, z 12. januára 2012 odvolanie obvineného podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Obvinený podal 9. novembra 2012 proti druhostupňovému rozhodnutiu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že prvostupňový ako i druhostupňový súd zaujal právny názor, že v predmetných obdobiach nemal záujem zamestnať sa, nebol evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ani nepožiadal o sprostredkovanie práce ani nikde nepracoval, z čoho vyvodil jeho úmysel zanedbať zákonom ustanovenú povinnú výživu jeho detí.

S týmto sa nedá súhlasiť, vzhľadom k tomu, že bol riadne evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny P., a to v obdobiach :

- od 27. marca 2011 do 30. augusta 2011 vrátane,
- od 01. februára 1999 do 11. augusta 2000 vrátane,
- od 04. februára 1998 do 29. apríla 1998 vrátane,
- od 17. júna 1997 do 03. augusta 1997 vrátane,
- od 22. júla 1991 do 06. apríla 1997 vrátane.

Dôkaz: Potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny P. zo dňa 09. októbra 2012

Uvedený doklad mu bol zo strany Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny P. zaslaný až 09. októbra 2012, napriek tomu, že zasielal žiadosti o jeho vystavenie viackrát najmä v priebehu trestného stíhania, avšak bezúspešne. Jeho komunikácia bola značne obmedzená výkonom väzby.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny P. taktiež reagoval na jeho žiadosť o zaslanie informácie, v ktorom období poberala matka M. M. H. B. náhradné výživné v zmysle zákona č. 452/2004 Z. z. o náhradnom výživnom. Zo stanoviska vyplýva, že náhradným výživným je pokryté obdobie od 01. augusta 2002 do 30. septembra 2002 (ako dávky sociálnej pomoci) a od 01. apríla 2005 do 31. októbra 2007.

Dôkaz : Odpoveď na žiadosť o zaslanie informácie zo dňa 11. októbra 2012

Uvedené doklady sa mu podarilo zaobstarat' až teraz, preto ich súdu predkladá na zhodnotenie. Je toho názoru, že tieto doklady mali byť zaobstarané v rámci trestného stíhania, aby bolo správne určené obdobie a taktiež výška škody.

Ďalej uvádza, že mal snahu vyplatiť dlžnú čiastku priamo na pojednávaní na Okresnom súde Prievidza, ale toto mu nebolo umožnené, keďže v tom čase mohol uhradiť cca polovicu dlžnej sumy.

Navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3To 88/2011, zo dňa 12. januára 2012 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry v Prievidzi. V písomných dôvodoch vyjadrenia uviedla, že súdy pri svojich rozhodnutiach vychádzali z toho, že uvedené dôkazy im boli známe už v pôvodnom konaní. Odsúdeným navrhnuté dôkazy nemajú povahu dôkazov, ktoré boli skôr neznáme a ktoré by mohli viesť k zmene pôvodného odsudzujúceho rozsudku tak, ako to predpokladá ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por.

Nakoľko nie sú splnené podmienky na podanie dovolania stanovené v § 371 ods. 1 Tr. por. navrhla, aby dovolací súd zamietol dovolanie buď podľa § 382 písm. c/ Tr. por., prípadne ak dovolanie nebude doplnené podľa § 373 Tr. por. (podľa § 382 písm. d/ Tr. por.)

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť**.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdov, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Ako už aj z vyššie uvedeného vyplýva, neslúži teda k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací.

Z konštatovaného vyplýva, že dovolací súd nemôže meniť skutkové zistenia súdov nižších stupňov. Keby mal akceptovať skutočnosti uvádzané dovolateľom v dovolaní, muselo by dôjsť k úprave skutku, čo nie je možné. Dovolací súd v súlade s ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ môže len skúmať, či skutok, ktorý je uvedený v rozsudku, ktorý

je v dovolacom konaní napadnutý, je správne právne posúdený. Správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Ak sú pravdivé tvrdenia obvineného, že dôkaz, ktorý súdu bol predložený v dovolacom konaní nebol konajúcim súdom známy v doterajšom konaní a mohol by sám osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomeru páchatel'a prichádzal by do úvahy skôr postup podľa § 394 ods. 1 Tr. por., samozrejme za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por.

Z uvedeného vyplýva, že dovolací dôvod tak, ako ho uviedol obvinený nie je daný, a preto súd dovolanie obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3To 88/2011, z 12. januára 2012 odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 30. apríla 2013

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Daniel Hudák

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová